

God en Mens in één Persoon

In Efeze 1:15-23 staat een prachtig gebed, dat gericht is aan "de God van onze Heer Jezus Christus", een gebed dat de nadruk legt op de werkelijkheid van de Mensheid van de Heer Jezus.

In Efeze 3:14-21 treffen we een ander gebed aan (namelijk van de apostel Paulus), dat gericht is aan "de Vader van onze Heer Jezus Christus". In dit laatste gebed wordt de Heer Jezus beschouwd vanuit het gezichtspunt van Zijn Godheid, als de gezegende Zoon van de Vader.

Maar in Kolosse 1:3 vinden we een gebed van de apostel Paulus, dat gericht is aan "de God en Vader van onze Heer Jezus Christus", want in deze Brief zien wij een kostbare ontvouwing van de heerlijkheid van de Heer Jezus, in Wie zowel Zijn Mensheid als Zijn Godheid in één gezegende Persoon verenigd zijn. "Want in Hem woont de gehele volheid van de Godheid lichamelijk" (Kolosse 2:9). Wat een wonderbare, weergalozе, onvergelykelijke volheid vinden wij hier! Het gaat het bevattingsvermogen van het schepsel ver te boven om de volle betekenis hiervan te begrijpen, of zich voor te stellen hoe deze grote openbaring waar kan zijn.

Verklaard in het Woord van God

Niettemin wordt de waarheid hiervan zo duidelijk in het zuivere, onvervalste Woord van God bekendgemaakt, ja verklaard, dat alleen maar grof ongeloof haar kan ontkennen. Het geloof daarentegen aanvaardt deze waarheid met blijdschap, en verheugt zich met onuitsprekelijke vreugde in de gedachte van een openbaring die zo verbazingwekkend wonderbaarlijk is, dat alleen maar de God van eeuwige heerlijkheid de Auteur van die openbaring kon zijn. Bezie eens aandachtig Kolosse 1:15, waar wij lezen: "Hij is het beeld van de onzienlijke God, de Eerstgeborene van de hele schepping".

Ten eerste wordt Zijn Godheid bevestigd: "Hij is het beeld van de onzienlijke God", dat wil zeggen: de volmaakte representatie van God. Dat betekent dat Hij de volmaakte voorstelling, weergave, tentoonspreiding, openbaring en vertegenwoordiging van God is. Adam was geschapen "naar (of: in) het beeld van God" (Genesis 1:27), maar Christus is het beeld van God.

Ten tweede is Hij als Mens "de Eerstgeborene van de hele schepping". De rechten van Adam als eerstgeborene worden volledig terzijde gesteld, want wanneer de Zoon van God als Mens Zijn eigen schepping binnentreedt, ontvangt Hij rechtmatig alle rechten van de eerstgeborene.

Vervolgens wordt er aan toegevoegd: "Want in Hem zijn alle dingen geschapen", waarbij opnieuw wordt verwezen naar Zijn scheppingsmacht als God, want Zijn Mensheid en Zijn Godheid zijn volmaakt verenigd in deze éne gezegende Persoon.

Verder wordt ons in Kolosse 1:17 betuigd: "En Hij is vóór alle dingen en alle dingen bestaan samen door Hem". Dit getuigenis over Zijn Godheid, waarin Hij de schepping in haar bestaanswijze in stand houdt en onderhoudt, wordt gevolgd door de prachtige verklaring:

"En Hij is het Hoofd van het lichaam, de Gemeente, Hij Die het begin is, de Eerstgeborene uit de doden, opdat Hij in alle dingen de eerste plaats zou innemen" (vers 18). Als Hoofd van het lichaam is Hij heel duidelijk een Mens, en wel een Mens Die uit de doden is opgestaan. De aanbiddelijke schoonheid van deze vereniging van Zijn Godheid en Zijn Mensheid wordt opnieuw onmiddellijk benadrukt in vers 19: "Want het behaagde de gehele Volheid (dat wil zeggen: de gehele Volheid van de Godheid) in Hem te wonen".

Gebleken in Zijn persoonlijke geschiedenis

Behalve deze verzen in de Brief aan de Kolossers geven vele andere Schriftplaatsen hun indrukwekkend getuigenis aangaande deze gezegende Persoon als God geopenbaard in het vlees (1 Timotheüs 3:16). Echter, zo goed als de Schrift in de Brieven de waarheid van deze grote verborgenheid openbaart, is zij eveneens op schitterende wijze gebleken in Zijn persoonlijke geschiedenis, toen Hij Zich bewoog onder de mensen op aarde, zoals dat wordt beschreven in de vier Evangeliën.

Laten we Mattheüs 8 :23-27 aandachtig bezien. Aan boord van een schip sliep de Heer Jezus rustig. Daarom is Hij hier ongetwijfeld waarachtig Mens, want God slaapt niet (Ps. 121:4). Maar toen Hij door de discipelen werd gewekt wegens hun angst dat de razende storm het schip zou doen kapseizen, bestrafte Hij de winden en de zee, en er ontstond een grote stilte. Hij liet zien dat Hij God is, de Gebieder over de elementen. Zijn slapen kan alleen maar worden toegeschreven aan het feit dat Hij waarachtig Mens is, maar Zijn gezag over de winden en de zee is toe te schrijven aan het feit dat Hij God is.

Zijn Godheid wordt eveneens in Mattheüs 14: 25 gezien, waar Hij op de zee wandelde. Op Zijn Woord begon ook Petrus op het water te wandelen, maar toen hij zijn ogen africhtte van de Heer naar de woedende golven, begon hij te zinken. Maar de zee staat volledig onder de controle van de Heer Jezus, want Hij is God; en zo trok Hij Petrus omhoog, terwijl Hij op het water stond.

In Mattheüs 9:4 kende en beantwoordde de Heer Jezus de gedachten van de mensen, zoals Hij dat in feite ook in verschillende andere gevallen deed. Zelfs satan kent de gedachten van de mensen niet; die kent God alleen. Hieruit blijkt dat de Heer Jezus God is. Nochtans verwijst Hij direct daarna naar Zichzelf als "de Zoon des mensen" (vers 6).

Nadat in Johannes 9 de blindgeborene - door gehoorzaam de aanwijzingen van de Heer op te volgen - ziende is geworden, verwijst hij in vers 11 naar de Heer als "een Mens, Jezus geheten". Maar als de Heer later bij hem komt, vraagt Hij hem: "Gelooft gij in de Zoon van God?" (vers 35). De man vroeg toen: "Wie is Hij, Heer, opdat ik in Hem moge geloven?", waarop de Heer antwoordde: "Gij hebt Hem gezien; Hij Die met u spreekt, Die is het" (vers 37). Onmiddellijk daarop gaf de blindgeborene ten antwoord: "Ik geloof, Heer. En hij aanbad Hem" (vers 38).

De Heer aanvaardde de aanbidding van deze man volledig. De apostel Petrus wilde geen aanbidding of huldiging ontvangen (Hand. 10:25-26). Evenmin wilde een engel Johannes toestaan hem te aanbidden (Openb. 22:8-9), want alleen God moet worden aangebeden (Matth. 4:10). Er bestaat geen twijfel over het feit dat de Heer bij vele gelegenheden

aanbidding aanvaardde, omdat Hij God is. Hij is bovendien waarachtig Mens, zoals de genezen blinde man zei.

Na Zijn opstanding verschijnt de Heer opnieuw aan de discipelen, een week nadat Thomas had geweigerd te geloven dat Hij uit de doden was opgestaan. De Heer bleek de vroegere woorden en gedachten van Thomas te kennen, hoewel Hij niet aanwezig was toen Thomas zijn overhaaste verklaring aflegde dat hij niet zou geloven tenzij hij in Zijn handen het teken van de nagels zag en zijn vinger daarin stak, en tenzij hij zijn hand zou steken in de zijde van de Heer. De Heer zegt hem nu dit inderdaad te doen, maar Thomas kon zover niet gaan. Hij zei: "Mijn Heer en mijn God!" (Joh. 20:28). Daar vóór hem stond de Heer Jezus in lichamelijke gedaante, terwijl de wonden bovendien getuigenis aflegden van het feit van Zijn waarachtige Mensheid. Maar Thomas noemt Hem zonder aarzelen niet slechts "mijn Heer", maar ook "mijn God". En de Heer aanvaardde deze verheven aanbidding zonder meer. Gezegende, heilige, eeuwige Zoon van God! Gezegende, vlekkeloze, onberispelijke Zoon des mensen!

Dit zijn slechts enkele Schriftplaatsen uit het grote aantal dat getuigenis aflegt van het oneindig grote wonder, dat namelijk de hoogste heerlijkheid van de Godheid en de aantrekkelijke genade van de Mensheid tot in alle eeuwigheid verenigd zijn in één aanbeddelijke Persoon! Hoezeer is het terecht dat dit ons met eerbied, bewondering en eeuwige aanbidding vervult!

L.M. Grant.

Wie is als U, Gods Veelgeliefde?
U, God en Mens in één Persoon,
U bent de waarheid, U bent liefde.
Alles aan U is goed en schoon.

Geestelijke Liederen 209 vers 2